

E. O.

Młode lata żelaznych dróg

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 13/1, 208

1968

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nictwa”), nie wspominając nawet, że muzeum to jest oddziałem Muzeum Techniki Naczelnej Organizacji Technicznej, której „organem głównym” jest „Przegląd Techniczny”.

Eugeniusz Olszewski

W SPRAWIE TERMINU „DEPTAK” I „DEPTACZ”

W recenzji pracy E. Zbierskiej *Zuraw Gdański* w nrze 4/1966 „Kwartalnika” (ss. 388—389) Z. Brocki poruszył m.in. sprawę nazwy dawnego mechanizmu poruszanego ciężarem ludzi lub zwierząt ustawicznie deptających po powierzchni wielkiego walca, stale usuwającego się spod nóg. Postulował on zachowanie używanego często w literaturze historycznotechnicznej terminu „deptak” (a nie „dreptak”); nadto zaproponował, aby tego, co pracuje w deptaku, nazywać „deptaczem”.

O tym samym, tyle że w znacznie rozszerzonej formie, Z. Brocki pisał również w nrze 8/1967 „Poradnika Językowego” (artykuł *Deptacz „ten, co pracuje w deptaku”*), nie wspominając jednak przy tym swej wypowiedzi w „Kwartalniku”.

T. I.

MŁODE LATA ŻELAZNYCH DRÓG

W dniu 28 VI 1967 telewizja warszawska nadała rozmowę przeprowadzoną przez Jerzego Żukowskiego ze znanym historykiem kolejnictwa, mgrem inż. Januszem Jankowskim, na temat *Młode lata żelaznych dróg*. Rozmowa dotyczyła zarówno powszechnych dziejów kolei żelaznych, jak i osiągnięć polskich, szczególnie od chwili, gdy przed półwieczem wraz z odzyskaniem niepodległości koleje na obszarach polskich przeszły pod zarząd polskich inżynierów.

Obszerną, bardzo pochlebną wzmiankę o tej rozmowie zamieściło w rubryce TV — *szklany gość* „Życie Warszawy” (nr 154/1967).

E. O.

„ECHO KRAKOWA” O DŁUBANKACH DUNAJECKICH

Artykuł mgra M. Boczara *Jednostka sptywu na przelomie Dunajca* ogłoszony w nrze 3/1966 „Kwartalnika” wywołał odgłosy nie tylko za granicą (por. informację *Lodzie melanezyjskie podobne do dunajeckich?* w nrze 3/1967 „Kwartalnika”, s. 651), ale i w kraju. W nrze 216/1967 „Echa Krakowa” Zbigniew Święch ogłosił artykuł *Dłubanka pienińska zjawiskiem w skali światowej*, oparty o dane zgromadzone przez mgra Boczara. Artykuł kończy się powtórzeniem apelu M. Boczara do muzeów etnograficznych: „najwyższy czas zakupić do swych zbiorów łodzie złożone z oryginalnych dłubanek”.

E. O.

POLSKIE BUDOWNICTWO WCZESNOŚREDNIOWIECZNE

W nrze 12/1966 „Inżynierii i Budownictwa” zamieszczono artykuł mgr Barbary Winter *Budownictwo wczesnośredniowieczne na ziemiach polskich*. Można tu znaleźć wiadomości o budownictwie obronnym pierwszych Piastów na przykładzie grodów w Gnieźnie i w Krakowie oraz o budownictwie drewnianym, przy czym omówiono zarówno konstrukcję budynków, jak i wygląd podgrodzi. Najwięcej miejsca autorka poświęciła budownictwu kamiennemu, poczynając od opisu rotundy św. Feliksa i Adaukta, poprzez wzmiankę o rotundzie w Cieszynie, opis